

2 юли 2008 г.

РЕЗЮМЕ ЗА ШИРОКАТА ОБЩЕСТВЕННОСТ

Права на пациентите при трансграничното здравно обслужване

Благодарение на координирането на системите за социална сигурност, граждани на ЕС, които се сблъскват със здравословен проблем докато пътуват в друга държава-членка, вече ще могат да се ползват от здравно обслужване, разходите за което ще им бъдат възстановявани. Онези, които не могат в рамките на разумен срок да получат в собствената си страна здравните грижи, от които се нуждаят, също могат да разчитат на тази система. Гражданите обаче могат да имат и други съображения, за да пътуват в чужбина с цел лечение. Например, може да живеят в граничен район, в който най-близките здравни съоръжения са зад граница. Благодарение на инициативата на Европейската комисия да внесе разяснения относно това при какви обстоятелства може да се предоставя трансгранично здравно обслужване и да се възстановяват разходите за него, за тези хора в бъдеще ще бъде по-лесно и по-безопасно да се лекуват в други държави-членки. Проект на директива относно прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване беше приет на 2 юли 2008 г. Този проект ще влезе в сила след преглед и обсъждане в Съвета на министрите и в Европейския парламент.

Проблематиката

Всяка година неголям брой европейски граждани решават да потърсят медицинско лечение в друга страна от ЕС. Днес обаче правилата относно правата им и възстановяването на разходите съвсем не са ясни. В минало това понякога е водело до изясняването на тези въпроси от Съда на Европейските общности (Съдът).

В редица случаи Съдът е определил, че пациентите имат правото на възстановяване на разходите за получено в чужбина здравно обслужване. Макар че решенията на Съда са ясни за конкретните случаи, това далеч не важи за принципното им прилагане.

Както Съветът, така и Европейският парламент приканиха Комисията да внесе яснота в ситуацията и да разработи специална правна рамка, която да взема предвид особеностите на здравния сектор.

Подобрен достъп, повече безопасност и повишено качество

Директивата ще подобри практическите аспекти и аспектите по отношение на безопасността и качеството на трансграничното здравно обслужване, което ще бъде от полза за отделните пациенти и за европейските системи на здравеопазване като цяло.

Доколкото дадено лечение е обезпечено от тяхната национална система на здравеопазване, пациентите ще имат право да получават това лечение в друга страна без да имат нужда от предварително разрешение. Те ще плащат за лечението, след което разходите им ще бъдат възстановявани до размера на сумата, която би им била отпусната у дома за същото лечение. Все пак що се отнася до болнични грижи, при дадени обстоятелства отделните държави-членки могат да решат да въведат система за предварително административно разрешение.

Информация относно тези въпроси ще бъде предоставяна от националните бюра за контакт.

Текстът изяснява, че държавата на местолечение е отговорна за безопасността и качеството на предоставяното лечение. И ако нещо се обърка, пациентите ще знаят как да търсят компенсации. Всички държави-членки трябва също да разполагат с ясни стандарти за безопасност и качество, които да се основават на общи, възприети на равнище ЕС, принципи.

Тази рамка би спомогнала за насърчаване на европейското сътрудничество в сферата на здравеопазването посредством:

- разгръщането на европейски референтни мрежи, които свързват на доброволен принцип центрове за специализирано здравно обслужване от целия ЕС, за да улеснят достъпа на пациентите до високо специализирани грижи,
- съвместна оценка на медицинските технологии, за да се избегне дублиране на дейности и по този начин да се насърчи ефективното използване на ресурсите,
- засилени действия в областта на информационните и комуникационни технологии (е-Здраве) с цел подобряване на качеството, безопасността и ефикасността на здравното обслужване.

Това законодателство няма да промени ролята на държавите-членки в областта на здравеопазването. Именно в сферата на тяхната компетентност остава решението как да организират съответните си системи на здравеопазване и да определят кои лечения се обезпечават от системите им за социална сигурност.